

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τέλος πάντων τὸ ὑπέβαλε. Δὲν θέλει οὐδεμίαν μεταρρύθμισιν, οὔτε τὴν «Μεταρρύθμισιν» τῆς Ρώμης, ἀφοῦ καὶ αὐτὴ ἔχει τὸ θράσος νὰ γράφῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικουπῆ. Διὰ τῆς ὑποβληθείσης προτάσεως νόμου ζητεῖ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς μὲ μίαν διαφοράν, ἣτις δὲν γράφεται, ἀλλ' ἥτις ἀναγινώσκεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν γραμμῶν : νὰ γίνωσιν οἱ βουλευταὶ τριακόσιοι. Καὶ τὸ συμπέρασμα ; Θὰ δαπανᾷ τὸ Κράτος ἑτησίως τριακοσίας χιλιάδας περισσότερον καὶ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἔχωμεν πάλιν πρωθυπουργὸν τὸν κ. Δηλιγιάννην.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς φοβεῖται, νὰ εἶνε οἱ βουλευταὶ ὀλίγοι ἕνεκα τῆς μακαρίας, φκίνεται, ἐποχῆς τῶν ἐννέα. Καὶ σκέπτεται : ὅταν εἶνε τριακόσιοι δὲν εἶνε φόβος νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, θὰ ἔχω τοῦλάχιστον δεκαοκτὼ. Πιθανὸν ὅμως νὰ κἀνῃ καὶ τὴν σκέψιν : Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τῶρα ὀγδοήκοντα ὀκτὼ ἕως τοὺς τριακοσίους ὑπολείπονται διακόσιοι δώδεκα ἀρα... τὸ Ὑπουργεῖον πίπτει.

Καὶ τί σύμπτωσις ! Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ κ. Δηλιγιάννης ὑποβάλλει νόμον περὶ αὐξήσεως τῶν βουλευτῶν ἐν Ἑλλάδι, ἡ Πύλη διὰ φερμανίου ἐλαττώνει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐν Κρήτῃ. Λέγει ὁ Σουλτάνος εἰς τὸ φερμανίον του, ὅτι προβάίνει εἰς τοιοῦτο διάδημα πρὸς τὸ καλὸν τῆς νήσου, λέγει καὶ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι προβάίνει εἰς τοιοῦτο διάδημα πρὸς τὸ καλὸν τῆς Ἑλλάδος. Τίνα ἄρα ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ πιστεύσῃ τις ;

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μεγάλης ἢ μικρᾶς περιφέρειας ἡ «Ἀκρόπολις» ἐζήτησε τὰς γνώμας ὅλων τῶν βουλευτῶν, ἀλλὰ πολλὰς τούτων ἐστρέβλωσε τόσον ὥστε τὰς κατέστησεν ἀγνωρίστους. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ ἐπανορθώσωμεν τὸ ἄτοπον. Καὶ λοιπόν :

Ὁ κ. Παπαδόπουλος μᾶς διεβεβαίωσεν, ὅτι ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἀκούει τίποτε καὶ ὅτι θὰ ψηφίσῃ τὴν μεγάλην περιφέρειαν, ὁ κ. Μανέττας, ὡς ὑπουργὸς ἄλλοτε, «θὰ κἀνῃ πῶς δὲν βλέπει» κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν καὶ θ' ἀρνηθῇ ψῆφον, ὁ κ. Μήλις, μᾶς εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν πεισθῇ πῶς δὲν ἐπιτυχάνει βουλευτῆς μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οὐδεμίαν ἔχει δυσκολίαν νὰ γίνῃ ὑπουργικός.

Καὶ μία περίεργος ἐξαίρεσις !

Ἐνθ' ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι θέλουν τὴν μικρὰν περιφέρειαν, μόνον ὁ κ. Λεβίδης θέλει τὴν μεγάλην.

Ἐχει τῶρα καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς νὰ ἐπιδείξῃ θαυμαστάς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἡ «Πρωία» ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν γραφεῖσαν εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν ὑπὸ διαπρεποῦς ἀγγλοῦ ἑλληνομαθοῦς, ὅστις ἀναγνώσας τοὺς λόγους τοῦ κ. Δηλιγιάννη ἐν τῷ Κρητικῷ ζητήματι, θαυμάζει τὴν στάσιν αὐτοῦ. Πονηρὰ τὴν ὑπουργικὴν ἐφημερίδα ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἐπιστολῆς εἰκάζει, ὅτι κάποιος ἐκ Λονδίνου ἠθέλησε νὰ παίξῃ εἰς σοβαρὰ

ζητήματα καὶ ἀπέστειλε τὸ συγχαρητήριον αὐτὸ γράμμα. Δὲν δυσκολευόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην αὐτήν, διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχῃ ἄνθρωπος γνωρίζων ἑλληνικά, ὅστις νὰ θαυμάζῃ τὸν κ. Δηλιγιάννην ἐκ τῶν ἀγορεύσεών του.

Ὁ ντατόρος θεατρῶνης κ. Κυριακὸς βλέπων καθ' ἐκάστην ἑσπέραν κενὸν τὸ θέατρον ἕνεκα τῶν ἀπειλητικῶν ὠρυγμῶν καὶ τῶν σπαρακτικῶν κοπετῶν τῶν ἠθοποιῶν κατεβίβασε τὰς τιμὰς καὶ ἔφερε τὸν περυσινὸν ὀξύφωνον κ. Βερές. Ἡ οἰκονομικὴ ὁμως κατάστασις τοῦ θεάτρου, ὑπάρχει γνώμη, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπὶ πολὺ διαμονὴν τοῦ κ. Βερές μὴ ἐννοοῦντος νὰ γίνῃ θῦμα, ὡς αἱ ἀτυχεῖς ἰταλίδες, τοῦ ἀξιοτίμου θεατρῶνου καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ τοῦτον βερεσά.

Ἐνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους τῶν ἡμερῶν τούτων ὅλοι παρατηροῦσι τὰ θερμόμετρα. Προχθὲς ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Μυριανθούση παρετήρουν τὸ θερμόμετρον ἐνὸς ἡμερολογίου τοῦ 1890. Καὶ ὁ Μυριανθούσης :

— Μὰ τί θὰ ἐννοήσητε ἀπὸ αὐτό ; Δὲν βλέπετε, ὅτι εἶνε διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Ἄξιος

Σ ΤΟ ΑΜΑΛΕΙΟ

• Ἦλθε ! • ὁ μᾶνα ἡ ὀρφανὰς τὴ βλέπουνε
καὶ ὁ ἄν Οὐράνιο Τόξο τὴ θαυμάζουνε
ἔς τῆς μοίρας τους τὸ σκότος, κ' ὅλαις δρέπουνε
ἀφ' τῆς καρδιαῖς τους κρῖνα, ποῦ τοὺς ἠμοιάζουνε,
νὰ τὴν δεχθῶν μὲ τ' ἄνθη ποῦ τῆς πρέπουνε.
Μύρια • Καλῶς μᾶς ἦλθε • τῆς φωνάζουνε,
κ' εἰς τὴν ἀγία τῆς ρήγισσάς τους λύπη
εὐρίσκουν ἡ ὀρφανὰς ὅ,τι τοὺς λείπει

✠

Ἦς τὸ δάκρυ τους ἐδάκρυσεν κ' ἐκείνη
ἔχαιρε κ' ἐλυπεῖτο ἔς τὴ χαρὰ τους.
Φτωχούλαι ! ἔς τὴ γλυκεῖά της ἁεμοσύνη
φέρουν, ὡς δῶρο ἔς τὴ βασίλισσά τους,
ἔντυμὲνη σεβασμὸ κ' εὐγνωμοσύνη,
ὡς προσκεφάλι, τὴν ἀθώα καρδιά τους
Χαρὰ ἔς τὴν ἀγκαλιά καὶ ἔς τὸ κεφάλι
πῶχει νὰ γέρνη τέτοιο προσκεφάλι !

Σπουργίτης

